

Gazeta Lwowska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
 Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
 Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer poje- dyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
 Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 72.

Sroda 27. Marca 1867.

Rok wydania 57.

Prenumerata

na **„Gazetę Lwowską“**

wraz

z **Dodatkiem urzędowym**

od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . . . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Część nieurzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość przybył dnia 24go b. m. rano z Budy do Wiednia, a nazajutrz dnia 25go b. m. wieczór znowu z powrotem odjechał do Budy.

Niektóre dzienniki zajmują się od niejakiego czasu osobą francuskiego generała Fleury, donosząc raz, że wysłany jest do Wiednia, by zająć posadę ambasadora francuskiego przy dworze wiedeńskim, to znowu, że generał ten przy nastąpić mającej koronacji Jego Ces. Mości na Króla węgierskiego reprezentować ma swojego Monarchę. „Gazeta wiedeńska“ oświadcza, że o podobnej misji generała Fleury w jednym lub drugim kierunku w sferach kompetentnych w Wiedniu nie wiadomo.

O rezultacie odbytych w 24go b. m. wyborów do sejmu czeskiego donosi „Bohemia“: Jak przedtem tak i teraz w kuryi gmin wiejskich Czesi otrzymali większość, zaś w kuryi miast przeważa liczba Niemców, a w obydwóch kuryach stronictwa co do liczby prawie są równe. Jednak w pojedynczych wypadkach nowe wybory pomyślniejsze były dla Niemców, aniżeli w styczniu, obecnie bowiem zyskali cztery głosy. Korzyść ta ztąd pochodzi, że w Pradze z 9 kandydatów niemieckiego komitetu wyborczego tym razem wybrano 4, podczas gdy przy ostatnich wyborach tylko dwóch przeszło, że w okręgu wyborczym miasta Landskron-Wildenschwert były czeski deputowany Skrejszowski uadł a kandydat niemiecki Bibus się utrzymał, i że w Pilzneńskiej Izbie handlowej z dawniejszych dwóch czeskich reprezentantów tylko jeden się utrzymał. Sbsunek liczebny w obydwóch kuryach sejmowych jest następujący: W kuryi gmin wiejskich (suponując, że przy wstrzymanym wyborze w Senftenberg poseł czeski znowu zostanie wybrany): 28 „wiernych konstytucyi“ i 5 federalistów (zupełnie jak w ostatnim sejmie); w kuryi miast 51 „wiernych konstytucyi“ i 36 federalistów. — Z wyjątkiem 13 wszyscy wybrani byli już posłmi w ostatnim sejmie.

„Gazeta wiedeńska“ pisze: Wkrótce upłynie rok, jak podaliśmy do wiadomości powszechnej najwyższe pismo odręczne z dnia 24. kwietnia 1866, którem Jego c. k. Apost. Mość wskazał ministrowi sprawiedliwości zasady zachowywać się mające przy peryodycznem czynieniu propozycyi względem ułaskawienia przestępców, którzy odbywszy większą część długoletniej kary, zauzyli przez skruchę i wzorowe postępowanie na największą łaskę, i których ułaskawieniu nie przeszkadzają względy na bezpieczeństwo publiczne, ponieważ tak ch życie przeszłe, jako też nabyte uzdolnienie do znalezienia zarobku, i udowodniona pracowitość są rękojmią że w przyszłości tylko uczciwymi środkami starać się będą o swoje utrzymanie, i nie będą już niebezpieczni społeczeństwu. Usiłowaliśmy wyświecić bliżej treść tego najwyższego pisma odręcznego, podając przy tej sposobności pewne szczegóły dla usunięcia obawy, jaka wczas powstała z powodu liczniejzych ułaskawień.

W myśl najwyższego pisma odręcznego z dnia 24go kwietnia 1866 ministerium sprawiedliwości z w maju z. r. poleciło sądom pierwszej instancyi zapisywać w rejestrach stale prowadzić się mających, e przeciw którym z tych ułaskawionych przestępców z

padł ponownie wyrok karny za zbrodnię lub przestępstwo, lub którzy z nich, będąc obwinionymi o czyn karygodny, uwolnieni zostali tylko dla braku dostatecznych dowodów. Rejestra te mają być corocznie przedkładane ministerstwu. Rozporządzenie w mowie będące umotywowane jest w ten sposób, że ministerium sprawiedliwości chciałoby pozyskać pewność, czy przy proponowaniu przestępców do ułaskawienia, wybór nie padł na niegodnych. Jeżeli tylko niektórzy z ułaskawionych, i nie zaraz po ułaskawieniu dopuszczają się nanowo wykroczenia przeciwko prawom, „będzie to dowodem, że nadzieja ułaskawienia nie zniweczyła osiągniętego wpływu na umysły przestępców. Udowodni praktycznie pożyteczność liczniejzych ułaskawień w reformie organizacyi więzień, mającej poprawę na celu, i usunie obawę, jakoby częstsze ułaskawienia zagrażały bezpieczeństwu publicznemu.“

W skutek wspomnionego na wstępie najwyższego pisma odręcznego z 24. kwietnia 1866 darowano resztę kary 412 przestępcom i wypuszczono ich na wolność. Ale pierwsi to jest od 1. stycznia 1866 aż do daty powyższej ułaskawiono 28, a później w ciągu roku 1866 294 przestępców; zatem w roku 1866 uwolniono 734 przestępców, a z tych większą część już w pierwszej trzeciej części tego roku.

Chociaż odtąd nie upłynęło jeszcze tyle czasu, aby sprawowanie się ułaskawionych mogło być rękojmią, że już nie powrócą do zbrodni, to jednak z nadzwyczajnie pomyślnego rezultatu sprawozdań sądów pierwszej instancyi z upłynionego roku, można powziąć nadzieję, że w latach przyszłych dobroczynny skutek peryodycznie udzielanej przestępcom amnestyi będzie coraz widoczniejszy. Z wszystkich sądów pierwszej instancyi podlegających ministerstwu sprawiedliwości jeden tylko wykazał przypadek powrotu do zbrodni.

Stosunek 1 do 734 jest tak pomyślny, iż zaprzeczyć nie można, że zachowano najtroskliwszą ostrożność przy proponowaniu przestępców do ułaskawienia, a zarazem każe się spodziewać, że liczniejsze peryodyczne ułaskawienia staną się ważnym i wielce skutecznym środkiem do poprawienia przestępców.

W Irlandyi prócz nielicznych uwięzień nie przypomina wypadków ostatnich tygodni. Rząd jednak, nauczone niespodzianym wybuchem niepokoi, bardzo jest ostrożny i nie zaprzestał używania środków, mogących zapobiedz podobnemu niespodzianemu wybuchowi. Znow przybył do Dublinu znaczny transport karabinów otylcowych, rozdany już wojsku, rozdano oraz po 60 ładunków do każdego karabina. Tam, gdzie były jakie zaburzenia „łatające kolumny“ wojska przeryniają kraj cały, śledząc za powstańcami, przy wielkiem nieukontentowaniu wojska, które wiele cierpi od niepogody. „Przy zbiegowisku ludu“, pisze jeden korespondent, kolumna wybiera się do wymarszu, przy ogromnej ulewie. Żalonerów wysłano na zwiady dla przekonania się, czy drogi są do przebycia. Deszcz ciągle pada, nie zanosi się na żadną odmianę. W tem odzywa się komenda i pochód udaje się w marsz: na czele oficerowie i kilkunastu jezdnych, za nimi wozy mające w środku ławkę podłużną, na której siedzi po czterech infanterystów na każdym wozie tyłem do siebie, twarzą ku kołom zwróceni. Za temi wozami idą dwa furgony czterokonne z żywnością i furazem, a w końcu znow kawalerya. Takie oddziały w wielkiej liczbie przeryniają obwody, w których były zaburzenia, i trzebaby cudów, żeby przy takowym systemie powstanie Fenyanów do skutku przyjść mogło.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego z dnia 20. b. m. były rozprawy nad budżetem z roku 1863 przejrzanym już i przyjętym przez najwyższą izbę obrachunkową, któremu to budżetowi ciało prawodawcze miało dać ostateczne absolutorium. Budżet ten preliminarzowy był swojego czasu, z nadwyżką ośmiu milionów franków, pomimo tego wykazuje niedobór 22 milionów, chociaż wpływy wykazały nadwyżkę 195 milionów franków, pochodzącą głównie ze sprzedaży 32 milionów renty wynagrodzenia kosztów wojennych przez Chiny.

Prócz tego rachunki wykazały, iż w roku 1863 było 16½ milionów przeniesień z jednej rubryki wydatków na drugą. Hr. Halles-Claparede, jeden z deputowanych którzy się zwykle nie mieszają do wielkich rozpraw politycznych ale natomiast znają dobrze sprawy finansowe, wyjaśnił z wielką bystrością szczególne to położenie. Wykazał, że w roku 1863 dług publiczny pomnożył się o 150 milionów franków kapitału czyli 4,113.000 franków renty, przy takowem zaś postępowaniu na nie się nie przydadzą wszystkie budżety i preliminarze.

Co zaś dotyczy przeniesień było ich w ministerium wojny za 6 milionów, w ministerium skarbu za 16 milionów, w ministerium robót publicznych za 8½ milionów, i z tego powodu nawet komisya budżetowa zwykle rządowi ulegająca, orzekła, iż postanowienia izby w niesłychany sposób nadwężone zostały. Hr. Halles Claparede głównie ganił jedno przeniesienie w ministerium spraw wewnętrznych, w skutek którego odjęto administracyi więzień 50.000 franków a 250.000 franków administracyi telegrafów, i przekazano je funduszom tajnym, na które ciało prawodawcze corocznie dwa miliony franków wotuje. Hr. Halles Claparede dał do zrozumienia, iż suma ta użyta została na przekupienie wyborów przy wyborach do ciała prawodawczego. W odpowiedzi na te zarzuty komisarz rządowy radaea stanu de Laveney zwrócił najprzód uwagę, iż rząd ma prawo do robienia przeniesień a następnie starał się ukoić gniew izby oświadczeniem, iż pierwszy to i jedyny raz od lat 15 suma jaka z innego funduszu na tajne fundusze przeniesiona została, przy czem stanowczo zaprzeczył, żeby suma ta na cele wyborów użyta być miała. W końcu budżet z roku 1863 przyjęty został ostatecznie ogromną większością głosów, 216 przeciwko 16.

W roku 1858. kredyt otwarty na tajne wydatki, wynosił 3,200.000 franków, w roku 1859 2,500.000, w roku 1860 3,300.000 franków. Od roku 1861 do 1865 ministerium zredukowało tajne wydatki do 2 milionów franków. Na cele wyborów wydano 200.000 franków, co przy 10. milionach wyborców czyni 2 centymy w przecięciu na jednego. Z resztą w roku 1865 wydarzył się spisek Greco-Imperator, który policyę na znaczne naraził wydatki. Wszystko to przytoczył w ciągu rozpraw. Komisarz rządowy powołał się w końcu na szlachetny charakter księcia Persigny, który jako minister spraw wewnętrznych w roku 1865 wyborami kierował.

„Constitutionnel“ donosi, że zaburzenia robotników w Roubaix zupełnie się już skończyły. W skutek umowy między fabrykantami a robotnikami prace w fabrykach rozpoczęły się już w dniu 19. b. m. Odtąd wolno jest każdemu robotnikowi robić przy jednym warsztacie tkackim lub przy dwóch warsztatach. Jeżeli mu się robota przy dwóch warsztatach nie podoba, to przez 14 dni przed odejściem z fabryki robić może w dawny sposób. Sąd polubowny w połowie z fabrykantów w połowie z robotników złożony ureguluje kwestyę kar pieniężnych, tym czasem zaś obowiązującą będą dawne przepisy. Za cały czas przerwania robót aż do dnia 20. marca żadna kara pieniężna orzeczona być nie może. Prefekt wydał ogłoszenie podające do wiadomości zgodę zdziałaną bez wdania się władz rządowych i zarazem ostrzegł, iż z wielką surowością postępować będzie przeciwko wszelkim usiłowaniom odwiedzenia robotników od pracy, przy tem zaś wspominał, iż podżegacze do gwałtów w Roubaix popełnionych, do odpowiedzialności pociągnięci zostali.

„Monitor“ ogłasza okólnik ministra spraw wewnętrznych z dn. 21. b. m. o niepokojach między robotnikami w Rubaix. Minister oświadcza, że zamiarem jego jest przeprowadzić ściśle ustawę z dn. 25. marca 1864, ale niemniej zdecydowany jest bronić spokojności publicznej i poszanowania swobody osobistej, gdyby się prawo koalicyjne przysługujące robotnikom wyrodzić miało w ucisk i gwałt: niechaj się przeto robotnicy wystrzegają złych podszeptów, niechaj nie stawiają przeszkód zamiarom Cesarza dążącym do ulżenia ich doli. Okólnik poleca ściślejszy nadzór nad pismami odnoszącymi się do sprawy robotników.

Kundmachung.

(2) (518) E d y k t . (2)

Nro. 6085. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza edyktem niniejszym publiczną licytację do masy krydalnej Łukasza Hłakowskiego należących realności we Lwowie pod l. 172³/₄ i 461³/₄, położonych, która w tym sądzie w dwóch terminach, to jest 31. maja i 1. lipca 1867, każdego razu o godzinie 10tej przed południem pod następującymi warunkami się odbędzie:

1. Powyższe dwie realności nie razem, tylko każda z osobna będą sprzedane.

2. Za cenę wywołania realności pod l. 172³/₄ stanowi się sądownie oznaczona wartość tejże w ilości 4118 złr. 53 kr. m. k. czyli 4324 zł. 82³/₄ e. w. a., zaś realności pod l. 461³/₄ w ilości 2583 złr. 52³/₄ kr. m. k. czyli 2713 zł. 7¹/₂ e. w. a., z którego to kwot każdy chce kupienia mający 10%, to jest przy realności pod l. 172³/₄, kwotę 432 zł. 50 e. w. a., zaś przy realności 461³/₄, kwotę 271 zł. 50 e. w. a. w gotówce, w książeczkach kasy oszczędności lub też w obligacjach indemnizacyjnych podług ostatniego kursu jako wadyum do rąk komisji licytacyjnej złożyć ma.

3. Pierwsza połowa ceny kupna po wrachowaniu wadyum ma być w przeciągu dni 14 po doręczeniu prawomocnej uchwały akt licytacyjny do sądu przyjmującej, druga połowa zaś w przeciągu dni 14 po doręczeniu wyroku klasyfikacyjnego do depozytu sądowego złożoną, lub też komu sąd przekaże, wyplaconą.

4. W powyższych dwóch terminach żadna z wymienionych dwóch realności niżej ceny szacunkowej nie będzie sprzedana.

5. Reszta warunków licytacyjnych w całej swej osnowie, tudzież ekstrakt tabularny i akt szacunkowy sprzedać się mających realności znajdują się w tutejszo-sądowej registraturze do przejrzania.

O czem się zawiadamia wszystkich wierzycieli, mianowicie z miejsca pobytu niewiadomych Jana Łukasiewicza, Juliusza Zelingera, co do życia, miejsca pobytu i imienia niewiadomą N. Waldberg, tudzież nieobjętą masę spadkową Neutsche Eltinger, nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którym niniejsza uchwała, lub też przyszłe w tej sprawie, z jakiegokolwiek przyczyny nie mogłyby być doręczone, przez kuratora pana adwokata Dzidowskiego z substytucją pana adwokata Rajskiego.
Lwów, dnia 9. lutego 1867.

(535) K u n d m a c h u n g . (2)

Nr. 17089. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird im Grunde der §§. 1 und 3 des Gesetzes sammtliche im Jahre 1867... und das in jenen Kronländern, für welche das obige Gesetz Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Lemberger Eisenwaarenhändlers Anton Chrzanowski das Ausgleichsverfahren mit dem Beisatze eingeleitet, daß der Zeitpunkt zur Anmeldung der Forderungen und die Vorladung zur Ausgleichsverhandlung selbst insbesondere werde kundgemacht werden, daß es jedoch jedem Gläubiger frei stehe, seine Forderung mit der Rechtswirkung des §. 15 des gedachten Gesetzes sogleich bei dem k. k. Notar Herrn Wolski, welcher mit der Durchführung des Ausgleichsverfahrens betraut wurde, anzumelden.
Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 24. März 1867.

(534) C o n c u r s - K u n d m a c h u n g . (2)

Nr. 13364. Zur Befetzung des am Brzeżaner Obergymnasium erledigten Directors-Postens mit dem systemmäßigen Gehalte jährlicher Eintausend Einhundert Fünzig Fünf (1155) Gulden österr. Währ. und dem Anspruche auf Dejaznalzulagen von je Einhundert Fünf (105) Gulden österr. Währ. nach entsprechender 10-, beziehungsweise 20- und 30jähriger Dienstleistung im Lehramte wird der Concurs bis Ende April l. J. ausgeschrieben.
Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre an das hohe Staatsministerium gerichteten Competenzgesuche sammt den Nachweisungen über ihre Lehrbefähigung, die Kenntniß der Landesprachen und ihre allfällige bisherige Verwendung im Lehramte innerhalb der Concursfrist bei der galizischen Statthalterei im Wege der vorgesezten Behörden, oder wenn sie bis nunzu in keiner dienstlichen Verwendung gestanden sind, unmittelbar einzubringen.
Von der k. k. galizischen Statthalterei.
Lemberg, am 16. März 1867.

(314) E d y k t . (2)

Nr. 564. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia Izabelę hr. Harseamp z życia i miejsca pobytu niewiadomą i jej z życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim Tomasz Wittig na mocy cesy z dnia 17. października 1854 nabywca praw funduszu religijnego z wyroku byłego c. k. sądu szlacheckiego z dnia 1. lipca 1840 l. 19540 celem wymuszenia powyższym wyrokiem wywalczonej sumy 10000 złpolsk. czyli 2500 złr. m. k. z p. n. na renty dóbr Kłęczan w obligacjach indemn. w kwocie 3700 złr. m. k. i w gotówce 1 zł. 22 kr. w depozycie tutejszo-sądowym będących według uchwały tutejszo-sądowej w dniu dzisiejszym do liczby 564 samej uchwały celem wyjaśnienia okoliczności, czyli się wyż. dozwolone prawo fantu i na zaspokojenie wszystkich od tej sumy od roku 1835 do zapłacenia takowej bieżących procentów i na zaspokojenie kosztów procesu po wyroku powstałych rozcią-

gnąć ma, do przesłuchania stron termin na 1go maja 1867 godz. 10. zrana wyznaczony został.

Poleca się więc pozwanym, aby potrzebne dokumenta kuratorowi dla nich w osobie tutejszego adwokata Dra. Micewskiego ustanowionemu udzieliłi, względnie na wyznaczonym terminie stanęli i w ogóle wszelkich środków do obrony użyli, w razie bowiem przeciwnym skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przypiszą.
Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 30. stycznia 1862.

(515) E d y k t . (2)

Nr. 7949. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu obwieszcza niniejszym, iż dozwala i rozpisuje przymusową publiczną sprzedaż ⁴/₅ (czterech piątych) części realności w Nowym Sączu pod Nrem. 203 położonej, według księgi tabularnej miasta Nowego Sącza Dom. VI. pag. 373. n. 13. haer. własność Berla i Mindli Sommer stanowiących w sprawie Hendli z Deutelbaumów Herbst przeciw Berlowi Somer i Mindli Somer celem zaspokojenia pretensyi wekslowej 200 zł. w. z p. n., która to licytacja w trzech terminach, a to dnia 2go maja, 6go czerwca i 4go lipca 1867 zawsze o godzinie 10. zrana w sali audencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu pod następującymi warunkami przedsięwzięta będzie.

1. Przedmiot licytacji stanowią ²/₅ części frontowej realności w Nowym Sączu pod Nrem. konskr. 203 do Berla Somera i ²/₅ części tejże realności do Mindli z Kindermanów Somerowej należących, które najwięcej ofiarującemu w sposób ryczałtowy bez poręczenia za obszar i rubryki dochodów w tym stanie w jakim się znajdują, sprzedane będą.

2. Licytacja rozpocznie się wywołaniem ceny szacunkowej w sumie 1476 zł. w. a. za całe ⁴/₅ części tej realności, a w pierwszych trzech terminach sprzedaż poniżej ceny szacunkowej nastąpić nie może.

3. Każden z licytantów ma przed licytacją do rąk komisji licytacyjnej złożyć wadyum w sumie 200 zł. w. a. gotówką albo listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego lub w obligacjach rządowych na okaziciela opiewających z kuponami i talonami biorąc takowe według kursu ostatniego w Gazecie rządowej wiedeńskiej podanego. — Wadyum przez najwięcej ofiarującego złożone, zatrzymanem będzie ku zaspokojeniu z obowiązków przez niego w moc niniejszych warunków licytacyjnych przyjętych, wadya zaś innych licytantów odbiorą ciż zaraz po ukończonej licytacji.

4. Wyciąg tabularny — opis i szacunek sprzedać się mającej realności znajdują się w tutejszo-sądowej registraturze, gdzie przejrzane lub odpisane być mogą.

O rozpisaniu licytacji zawiadamiają się strony, tudzież wierzyciele hipoteczni z miejsca pomieszkania znanych do rąk własnych, zaś dla wierzycieli z życia lub miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie: dla Reizli Stern, 2do voto Lager, Samuela Izaaka Stern, Jakóba Wachter czyli Wachtel, Mojżesza Wachter czyli Wachtel i Pessel Wachter czyli Wachtel, tudzież dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby o rozpisaniu licytacji przed terminem licytacji zawiadomienia nieotrzymali, lub którzyby po dniu 28. listopada 1866 jako dniu wyдання wyciągu tabularnego do tabuli weszli — ustanawia się kuratora w osobie pana adwokata Dra. Bersona z substytucją pana adwokata Dra. Micewskiego.
Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 17. grudnia 1866.

(519) O g l o s z e n i e l i c y t a c y i . (2)

Nr. 184. Odnosnie do ogłoszenia tutejszego z d. 30. stycznia 1867 do l. 720 (Nr. Gazety lwowskiej 29, 30 i 34) podaje się do publicznej wiadomości, że w celu wydzierzawienia dóbr miasta Krosna własnych, Szczepańcowy, Suchodołu i gruntu Widacz na czas od 24. czerwca 1867 do tegoż 1873 w kancelaryi urzędu miejskiego w Krośnie 2ga licytacja dnia 10. kwietnia a gdyby ta niekorzystnie wypadła, trzecia dnia 30. kwietnia 1867 odbędzie się.
Cena fiskalna wynosi 1825 zł. w. a., od której 10 proc. wadyum przed licytacją złożone być ma.
Blizsze warunki można w godzinach urzędowych w kancelaryi urzędu gminnego poznać.
Zwierzechność gminy miasta.
Krosno, dnia 21. marca 1867.

(522) C o n c u r s . (2)

Nr. 3290. Postexpeditionenstelle bei der neu zu errichtenden Postexpedition in Sassow bei Zloczow mit 150 fl. Bestallung, 30 fl. Amtspauschale jährlich, gegen Vertragsabschluss und 200 fl. Caution.
Dieselbe wird sich mit dem Briefpostdienste und mit der postamtlichen Behandlung von Geld- und sonstigen Werthsendungen, so wie mit der Passagiersaufnahme zu den Malleposten befassen und ihre Verbindung mittelst der zwischen Zloczow und Brody kursirenden Malle- und Carriolposten erhalten.

Bewerber um dieselbe haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung ihres Alters, Wohlverhaltens, der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung, und zwar: insofern sie bereits in öffentlichen Diensten stehen, im Wege ihres vorgesezten Amtes, sonst aber im Wege der zuständigen politischen Behörde binnen 3 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.
Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 21. März 1867.

